2° Inc. lat. 1207 = Clm. 82(2

Fragmente der 36zeiligen Bibel

4 Doppelblätter.

Hiob und Psalmen.

Bl. 399/404; 409/414; 417/426; 419/424.

Aufgefunden 1917.

War Umschlag von Johannes Stephanus Menochius: Commentarii totius sacrae scripturae. Viennae 1755.

Vol. 1-4. = ~~4° Bibl. 275.~~ ?

richtiger wohl: 2° Bibl. 188(1-6 ?

ſit ſalus mea· Nunc aūt in me-
metipſo marceſcit aīa mea: et
poſſident me dies afflictionis·
Nocte os meū ꝑforatur dolo-
rib;: ⁊ q̄ comedūt me nō dormi-
unt· In multitudine eorū cōſu-
mitur veſtimentū meū: et qua-
ſi capitio tunice ſic cīxerūt me·
Cōparatꝰ ſum luto: et aſſimu-
latus ſum fauille et cineri· Cla-
mo ad te et non exaudies me:
ſto et nō reſpicis me· Mutatus
es michi in crudelē: ⁊ in duricia
manus tue aduerſaris michi·
Eleuaſti me: ⁊ quaſi ſuꝑ ventū
ponēs eliſiſti me valide· Scio q̄-
a morti tradas me: ubi cōſtitu-
ta eſt domus omī viuēti· Verū-
tamē nō ad cōſumptionē eorū
emittis manū tuā: et ſi corruerit
ipē ſaluabis· Flebā quōdam
ſuꝑ eo q̄ afflictus erat: et cōpa-
tiebat̄ aīa mea pauperi· Expec-
tabam bona et venerūt michi
mala: ꝓſtolabar lucē et erupe-
rūt tenebre· Interiora mea effer-
buerūt abſq; ulla requie: ꝓuene-
rūt me dies afflictionis· Merēs
incedebā: ſine furore ↄſurgēs·
in turba clamaui· Frat̄ fui dra-
conū: ⁊ ſocius ſtrucionū· Cutis
mea denigrata eſt ſuꝑ me: ⁊ oſ-
ſa mea aruerunt pre caumate·
Verſa eſt in luctū cythara mea:
et organum meum in vocem
flentium·

XXXI

Pepigi fedus cū oculis meis:
ut ne cogitarē quidem de
virgine· Quā enī partem habe-
ret in me deus deſuper: et heredi-
tatē omīpotēs de excelſis? Nun-
q̄d nō perditio eſt iniquo: ⁊ ali-
enatio oꝑantib; ī iuſticiā? Nō-
ne ipē conſiderat vias meas: ⁊
cūctos greſſus meos dinume-
rat? Si ambulaui in vanitate
et feſtinauit in dolo pes meus:
appendat me in ſtatera iuſta: ⁊
ſciat deus ſimplicitatē meā· Si
declinauit greſſus meus de via·
et ſi ſecutus eſt oculos meꝰ cor
meū· ⁊ ſi in manib; meis adhe-
ſit macula: ſerā ⁊ aliꝰ comedat:
et progenies mea eradicet̄· Si
deceptū ē cor meū ſuꝑ muliere:
et ſi ad hoſtiū amici mei inſidi-
atꝰ ſum: ſcortū alteriꝰ ſit uxor
mea· et ſuꝑ illā incuruent̄ alij·
Hoc enim nephas eſt ⁊ iniq̄tas
maxima: ignis uſq; ad ꝑdicio-
nē deuorās: et omīa eradicans
genimina· Si cōtempſi ſubire
iudiciū cū ſeruo meo et ancilla
mea: cum diſceptarēt aduſum
me· Quid enī faciā cū ſurrexerit
ad iudicandū deus: ⁊ cum que-
ſierit q̄d reſpōdebo illi? Nunq̄d
nō ī utero fecit me q̄ et illū oꝑa-
tus ē· et formauit me in vulua
unus? Si negaui q̄d volebant
pauꝑib;: ⁊ oculos vidue expec-
tare feci· Si comedi buccellam

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

Blatt 399 der Gutenberg Bibel

Hiob 31,17

meam ſolus: ⁊ nõ comedit pu-
pillus ex ea. Quia ab infantia
mea crevit mecũ miſeratio: ⁊ de
utero matris mee egreſſa ẽ mecũ.
Si deſpexi ꝑtereũtẽ eo quod nõ
habuerit indumentũ: et abſq;
operimẽto pauperẽ. Si nõ be-
nedixerũt michi latera ei⁹: et de
vellerib; oviũ mearꝫ calefactus
eſt. Si levavi ſup pupillũ ma-
nũ meã etiã cũ viderẽ me in por-
ta ſuperiorẽ: humer⁹ me⁹ a iũc-
tura ſua cadat: et brachiũ meũ
cũ ſuis oſſib; ꝯfringat̃. Semꝑ
enĩ quaſi tumẽtes ſup me fluc-
tus timui deũ: ⁊ põdus ei⁹ ferre
non potui. Si putavi aurũ ro-
bur meũ: ⁊ obrizo dixi fiducia
mea. Si letatus ſum ſup multis
divitijs meis: et quia plurima
reperit man⁹ mea. Si vidi ſo-
lem cũ fulgeret et lunã incedẽ-
tem clare. et letatũ ẽ in abſcõdi-
to cor meũ: ⁊ oſculat⁹ ſum ma-
nũ meã ore meo. que ẽ iniq̃tas
maxima. et negatio cõtra deũ
altiſſimũ. Si gauiſus ſum ad
ruinã eius q̃ me oderat: et exul-
tavi ꝙ inveniſſet eũ malũ. Non
enĩ dedi ad peccãdũ guttur me-
um: ut expeterẽ maledicens ani-
mã eius. Si nõ dixerũt viri ta-
bernaculi mei: q̃s det de carnib;
eius ut ſaturemur. Foris non
mãſit peregrin⁹: oſtiũ meũ via-
tori patuit. Si abſcondi quaſi
homo pcc̄m meũ: et celavi in ſi-
nu meo iniq̃tatẽ meã. Si expa-
vi ad multitudinẽ nimiã: et deſ-
pectio ꝓpinquorꝫ terruit me: et
nõ magis tacui nec egreſſ⁹ ſũ
oſtiũ. Quis michi tribuat adiu-
torem ut deſideriũ meũ audiat
omĩpotẽs. et librũ ſcribat ipſe
qui iudicat: ut in humero meo
portẽ illũ ⁊ circũdem illũ quaſi
coronam michi: Per ſingulos
gradus meos ꝓnũciabo illũ:
⁊ quaſi ꝑncipi offerẽ eũ. Si ad-
verſum me terra mea clamat: et
cũ ipa ſulci ei⁹ deflẽt. Si fructus
ei⁹ comedi abſq; pecunia: ⁊ ani-
mã agricolarꝫ eius afflixi: pro
frumẽto oriat̃ michi tribulus:
et pro ordeo ſpina. XXXII.

Omiſerunt aũt tres viri iſti
reſpõdere iob: eo ꝙ iuſtus
ſibi videret̃. Et irat⁹ indignat⁹
q; ẽ heliu fili⁹ barachel buzites
de cognatõne ram. Irat⁹ ẽ aũt
adũſum iob: eo ꝙ iuſtũ ſe eſſe
diceret corã deo. Porro adũſũ
amicos eius indignat⁹ ẽ eo ꝙ
nõ inveniſſent reſpõſionẽ ratio-
nabilẽ: ſed tãtũmodo cõdẽnaſ-
ſent iob. Igit̃ heliu expectavit
iob loquẽtẽ: eo ꝙ ſeniores eſſẽt
q̃ loquebãt̃. Cũ aũt vidiſſet quõ
tres reſpõdere nõ potuiſſẽt: ira-
tus eſt vehemẽter. Reſpõdenſq;
heliu fili⁹ barachel buzites dix-
it. Junior ſum tẽpore: vos aũt

AD BIBL. UNIVERS. MONAC.

Hiob 32,6

per eas· Una alteri adherebit:
et tenẽtes ſe nequaq̃ꝫ ſeperabũ-
tur· Sternutatio eius ſplẽdor
ignis· ⁊ oculi eius ut palpebre
diluculi· De ore eius lampadeſ
procedũt· ſicut tede ignis accẽ-
ſe de naribꝫ eius ꝓcedit fumus:
ſicut olle ſuccenſe atqꝫ feruẽtis·
Halitꝰ eiꝰ prunas ardere facit·
et flãma de ore eius egredit᷑· In
collo eius morabit᷑ fortitudo:
et faciẽ eiꝰ ꝑcedit egeſtas· Mem-
bra carniũ eius coherẽtia ſibi·
Mittet contra eũ fulmina· ⁊ ad
locũ aliũ nõ ferent᷑· Cor eius in-
durabit᷑ tãq̃ꝫ lapis: ⁊ ſtringet᷑ q̃-
ſi malliatoris incus· Cũ ſubla-
tus fuit͛ timebũt angeli: et t͛riti
purgabũt᷑· Cũ apprehẽderit eũ
gladius ſubſiſtere nõ poterit:
neqꝫ haſta neqꝫ torax· Reputa-
bit eñ quaſi paleas ferrũ: ⁊ q̃ſi
lignũ putridũ es· Nõ fugabit
eũ vir ſagittariꝰ: in ſtipulã ver-
ſi ſunt ei lapides fũde· Quaſi ſti-
pulã eſtimabit malliũ: et deride-
bit vibrantẽ haſtam· Sub ipõ
erunt radij ſolis: et ſternet ſibi
aurũ quaſi lutũ· Feruescere fa-
ciet quaſi ollã ꝓfundũ maris:
ponet quaſi cum vngẽta bulli-
unt· Poſt eũ lucebit ſemita: eſti-
mabit abiſſum quaſi ſeneſcen-
tẽ· Nõ ẽ ſup terrã poteſtas que
cõparet᷑ ei: qui factꝰ ẽ ut nullũ
timeret· Omẽ ſublime videt: ipſe
ẽ rex ſup vniũſos filios ſupbie·

Reſpõdens aũt xlii·
iob dño dixit· Scio quia
oĩa potes: et nulla te latet co-
gitatio· Quis eſt iſte q̃ celat cõ-
ſiliũ abſqꝫ ſciẽtia: Ideo inſipien-
ter locutus ſum: et q̃ ultra mo-
dũ excederent ſcientiã meã· Au-
di et ego loquar: interrogabo te
et reſpõde michi· Auditu auris
audiui te: nũc aũt oculus meꝰ
videt te· Idcirco ipſe me reprehẽ-
do: et ago penitentiã in fauilla
et cinere· Poſtq̃ꝫ aũt locutus ẽ
deus verba hec ad iob: dixit ad
eliphaz themanitẽ· Iratus ẽ fu-
ror meꝰ in te ⁊ in duos amicoſ
tuos: qm̃ non eſtis locuti corã
me rectũ ſicut ſeruus meꝰ iob·
Sumite ergo vobis ſeptẽ thau-
ros et ſeptẽ arietes: et ite ad ſer-
uũ meũ iob: et offerte olocauſ-
tũ pro vobis· Iob autẽ ſeruus
meꝰ orabit ꝓ vobis· Faciẽ eiꝰ
ſuſcipiã: ut nõ vobis imputet᷑
ſtulticia· Neqꝫ enim locuti eſtis
ad me recta: ſicut ſeruus meuſ
iob· Abierunt ergo eliphaz the-
manites et baldach ſuites ⁊ ſo-
phar naamatites et fecerunt ſi-
cut locutus fuerat dñs ad eos:
et ſuſcepit deus faciẽ iob· Dñs
q̃ꝫ cõuerſus eſt ad penitẽtiã iob:
cum oraret pro amicis ſuis· Et
addidit dñs oĩa quecũqꝫ fu-
erãt iob duplicia· Venerũt au-

Umschlag von Menochius

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

II

Blatt 404 der Gutenberg Bibel

rem ad eū oṁes fr̄es ſui ⁊ uniū
ſe ſorores ſue et cūcti qui noue-
rant eū prius: et comederūt cū
eo panē in domo eius. Et moue-
runt ſup eū caput: ⁊ conſolati
ſunt eum ſup oṁi malo qd̄ in-
tulerat dn̄s ſup eum: ⁊ dederūt
ei unuſquiſq; ouē unā et inau-
rem aureā unam. Dn̄s aūt be-
nedixit nouiſſimis iob magis
quā principio ei⁹. Et facta ſunt
ei quatuordecī milia ouiū et ſex
milia camelorū: et mille iuga
boū. et mille aſine: ⁊ fuerunt ei
ſeptem filij et tres filie. Et uoca-
uit nomē uni⁹ diē: ⁊ nomen ſe-
cunde caſſiā: et nomē tercie cor-
nuſtibij. Nō ſunt autē inuente
mulieres ſpecioſe ſicut filie iob:
in uniūſa terra. Deditq; eis pa-
ter ſuus hereditatē inter fr̄es ea-
rū. Uixit autē iob poſt hec centū
quadraginta ānis: ⁊ uidit filios
ſuos et filios filiorꝫ ſuorū uſq;
ad quartā generationē: et mor-
tuus ē ſenex et plenus dierum.

Explicit liber iob. Incipit pro-
logus bti ieronimi presbi-
teri in psalterium.

Pſalteriū rome du-
dum poſit⁹ emē-
darā: ⁊ iuxta ſep-
tuagīta interp̄tes-
licet curſim. magna tamen ex
parte correxerā. Qd̄ q̄a curſum
uideris o paula et euſtochium
ſcriptorꝫ uicio deprauatū. plus
q; antiquū errorē q̄ nouā emē-
dationē ualere: me cogitis ut
ueluti quodam nouali. ſciſſū iā
aruū exerceā. et obliquis ſulcis
renaſcētes ſpinas eradicē: equū
eſſe dicētes. ut qd̄ crebro pullu-
lat crebrius ſuccidat. Unde cō-
ſueta p̄facione cōmoneo. tam
uos quibꝫ forte labor iſte deſu-
dat. quā eos qui exēplaria iſti-
uſmodi habēre uoluerint: ut q̄
diligēter emēdaui: cum cura et
diligencia trāſſcribātur. Notet
ſibi unuſquiſq; uel iacentē line-
am. uł radiātia ſigna. id ē obo-
los. uel aſteriſcos: ⁊ ubicunq;
uiderit uirgulā p̄cedentē. ab ea
uſq; ad duo pūcta que impreſ-
ſim⁹. ſciat in ſeptuagīta trāſla-
toribꝫ plus haberi: ubi aūt per-
ſpexerit ſtelle ſimilitudinē. de hebre-
is uoluminibꝫ additū nouerit
eque uſq; ad duo pūcta. iuxta
theodocionis dūtaxat editionē:
q̄ ſimplicitate ſermonis a ſeptua-
ginta interp̄tibꝫ nō diſcordat.
Hec ergo ⁊ uobis ⁊ ſtudioſo cu-
iq; feciſſe me ſciēs. nō ambigo
multos fore. qui uł inuidia uł
ſupercilio malent contemnere ⁊
uidere preclara quam diſcere: ⁊
de turbulento magis riuo quā
de puriſſimo fonte potare. Ex-
plicit. Incipit liber ymnorum
uel ſoliloquiorum.

nrm. Deus qui ꝑcinxit me vir-
tute: ⁊ posuit imaculatã viam
meã. Qui perfecit pedes meos
tanq̃ȝ ceruorũ: ⁊ sup excelsa sta-
tuẽs me. Qui docet manꝰ me-
as ad preliũ: ⁊ posuisti ut arcũ
ereum brachia mea. Et dedisti
michi ꝓtectionẽ salutis tue: et
dextera tua suscepit me. Et dis-
ciplina tua correxit me in finẽ:
⁊ disciplina tua ipa me docebit
Dilatasti gressus meos subtus
me: et nõ sũt infirmata vestigi
a mea. Perseqũr inimicos me-
os et cõprehẽdã illos: ⁊ nõ con-
uertar donec deficiãt. Confrin-
gam illos nec poterũt stare: ca-
dent subtus pedes meos. Et ꝑ-
cinxisti me virtute ad bellum: et
supplãtasti insurgẽtes in me sb-
tus me. Et inimicos meos de-
disti michi dorsum: et odientes
me disꝑdidisti. Clamauerunt
nec erat q̃ saluos faceret ad do-
minũ: nec exaudiuit eos. Et
cõminuã eos in puluerẽ ãte fa-
ciẽ venti: ut lutũ platearꝫ delebo
eos. Eripies me de cõtradictio-
nibꝫ ppli: cõstitues me in caput
gentiũ. Populus quẽ nõ cog-
noui seruiuit michi: in auditu
auris obediuit michi. Filij ali-
eni mẽtiti sunt michi: filij alieni
inueterati sunt: ⁊ claudicauerũt
a semitis suis. Viuit dñs ⁊ be-
nedictꝰ deus meus: et exaltetur

deus salutis mee. Deus q̃ das
vindictas michi ⁊ sbdis pplos
sub me: liberator meꝰ de inimi-
cis meis iracũdis. Et ab insur-
gentibꝫ in me exaltabis me: a
viro iniquo eripies me. Prop-
terea ꝯfitebor tibi in nationibꝫ
dñe: et nomĩ tuo psalmũ dicã.
Magnificãs salutes regis eiꝰ:
et faciens misc̃diam cristo suo
dauid: et semini eius usqꝫ in se-
culũ. In finem psal. dauid.
Celi enarrãt gloriam dei: et
opa manuũ eiꝰ ãnũciat
firmamẽtũ. Dies diei eructat
verbũ: et nox nocti indicat sciẽ-
tiam. Non sunt loquele neqꝫ
sermones: quorꝫ nõ audiãtur
voces eorꝫ. In oẽm ẽrã exiuit
sonus eorꝫ: ⁊ in fines orbis tre
verba eorũ. In sole posuit ta-
bernaculũ suũ: ⁊ ipe tanq̃ȝ spõ-
sus ꝓcedens de thalamo suo.
Exultauit ut gygas ad currẽ-
dã viã: a summo celo egressio
eius. Et occursus eiꝰ usqꝫ ad
summũ eius: nec est q̃ se abscõ-
dat a calore eius. Lex dñi ima-
culata ꝯuertẽs aĩas: testimoni-
um dñi fidele sapientiã ꝑstans
paruulis. Iusticie dñi recte le-
tificãtes corda: ꝓceptũ dñi luci-
dũ illuminãs oculos. Timor
dñi sanctus ꝑmanẽs in seculũ
seculi: iudicia dñi vera iustifica-
ta ĩ semetipa. Desiderabilia su-

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

per aurū ꝛ lapidē ꝑcioſū multū:
et dulciora ſuper mel et fauū.
Etenī ſeruus tuus cuſtodit ea:
in cuſtodiendis illis retributio
multa. Delicta quis intelligit:
ab occultis meis munda me: ꝛ
ab alienis parce ſeruo tuo. Si
mei nō fuerit dn̄ati tūc imma-
culatꝰ ero: ꝛ emūdabor a delic-
to maximo. Et erūt ut cōpla-
ceant eloquia oris mei: ꝛ medi-
tacio cordis mei in cōſpectu tu-
o ſemp. Domine adiutor me-
us: et redēptor meus. In finem
ps dd.
Exaudiat te
dn̄s in die tribulationis:
protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliū de ſancto: ꝛ
de ſyon tueatur te. Memor ſit
oīs ſacrificij tui: et olocauſtū
tuū pingue fiat. Tribuat tibi
ſcdm cor tuū: et oē cōſiliū tu-
um cōfirmet. Letabimur ī ſa-
lutari tuo: et in noīe dei nr̄i ma-
gnificabimur. Impleat dn̄s
oēs peticiones tuas: nūc cog-
noui qm̄ ſaluū fecit dn̄s xp̄m
ſuū. Exaudiet illū de celo ſanc-
to ſuo: in potētatibꝫ ſalus dex-
tere eius. Hij in curribꝫ ꝛ hij in
equis: nos aūt ī noīe dei noſtri
inuocabimꝰ. Ipſi obligati ſūt
et ceciderūt: nos aūt ſurreximus
et erecti ſumus. Dn̄e ſaluū fac
regē: et exaudi nos in die qua
inuocauerimꝰ te. In finē ps dd.

Domine in virtute tua leta-
bitur rex: et ſup ſalutare
tuū exultabit vehemēter. Deſi-
deriū cordis eiꝰ tribuiſti ei: ꝛ vo-
lūtate labiorū eiꝰ nō fraudaſti
eum. Quoniā preueniſti eum in
benedictionibꝫ dulcedinis: po-
ſuiſti in capite eiꝰ coronā de la-
pide ꝑcioſo. Vitā peciit a te et
tribuiſti ei: lōgitudinē dierū in
ſeculū et in ſeculū ſeculi. Mag-
na gloria eius in ſalutari tuo:
gloriā et magnū decorē impo-
nes ſup eum. Quoniā dabis
eum in benedictionē ī ſeculū ſe-
culi letificabis eum in gaudio
cum vultu tuo. Quoniam rex
ſperat in dn̄o: et in miſcdia al-
tiſſimi non cōmouebit. Inue-
niatur manꝰ tua oībꝫ inimi-
cis tuis: dextera tua īueniat oēs
q̄ te oderūt. Pones eos ut cliba-
nū ignis in tempore vultus tui:
dn̄s in ira ſua cōturbabit eos:
et deuorabit eos ignis. Fruc-
tum eoꝝ de terra perdes: ꝛ ſemē
eorū a filijs hoīm. Quoniam
declinauerūt in te mala: cogita-
uerūt cōſilia que nō potuerunt
ſtabilire. Quoniā pones eos
dorſum: in reliquijs tuis prepa-
rabis vultū eoꝝ. Exaltare do-
mine in virtute tua: cātabimus
et pſallemꝰ virtutes tuas. In fi-
nem ps dd p ſuſceptione matu-
tina.

tue animā meā a malignitate
eoꝝ: a leonib; unicā meā· Cō=
fitebor tibi in eccleſia magna:
in ꝑplo graui laudabo te· Nō
ſupgaudeant michi q̄ adūſant̄
michi inique: q̄ oderūt me gra=
tis et annuūt oculis· Quoniā
michi quidē pacifice loquebant̄:
et in iracūdia terre loquētes do=
los cogitabant· Et dilataue=
runt ſup me os ſuū: dixerūt eu=
ge euge viderūt oculi nr̄i· Vidi=
ſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſce=
das a me· Exurge et intende
iudicio meo deus meus: et dn̄s
me⁹ in cauſam meā· Iudica
me ſcd̄m iuſticiā tuā dn̄e deus
meus: ꝛ nō ſupgaudeāt michi·
Non dicāt ī cordib; ſuis euge
euge aīe nr̄e: nec dicant deuora=
uim⁹ eū· Erubeſcāt ꝛ reuereāt̄
ſimul: q̄ gratulāt̄ malis meis·
Induātur confuſione ꝛ reue=
rētia q̄ maligna loquūtur ſup
me· Exultet et letētur q̄ volūt
iuſticiā meā: et dicāt ſemp ma=
gnificet̄ dn̄s qui volūt pacem
ſerui eius· Et lingua mea me=
ditabit̄ iuſticiā tuam: tota die
laudē tuā· In finē ſeruo dn̄i dd·
Dixit iniuſtus ut delinquat
in ſemetipo: nō eſt timor
dei ante oculos eius· Quoniā
dolo ſe egit in cōſpectu eius: ut
inueniatur iniq̄tas ei⁹ ad odiū·
Verba oris eius iniq̄tas et do=
lus: noluit īntelligē ut bene age=
ret· Iniq̄tatē meditatus eſt in
cubili ſuo: aſtitit omi vie non
bone: maliciā aūt non odiuit·
Domine in celo miſcd̄ia tua:
et veritas tua uſq; ad nubes·
Iuſticia tua ſicut montes dei:
iudicia tua abiſſus multa· Ho=
mines ꝛ iumēta ſaluabis dn̄e:
quēadmodū multiplicaſti mi=
ſericordiā tuā deus· Filii aūt
hoīm: in tegmine alarū tuarū
ſperabunt· Inebriabūtur ab
ubertate domus tue: ꝛ torrente
voluptatis tue potabis eos·
Quoniā apud te eſt fons vite:
et ī lumine tuo videbim⁹ lumē·
Pretende miſcd̄iā ſciētibus te:
et iuſticiā tuā hiis qui recto ſūt
corde· Nō veniat michi pes ſu=
pbie: ꝛ manus pc̄coris nō mo=
ueat me· Ibi ceciderūt q̄ opan=
tur iniq̄tatem: expulſi ſunt nec
potuerūt ſtare· Ps ipſi dd·
Noli emulari in malignāti=
bus: neq; zelaueris faciē=
tes iniq̄tatē· Quoniā tanq; fe=
nū velocit̄ areſcēt: et quēadmo=
dum olera herbar̄ cito decidēt·
Spera in dn̄o ꝛ fac bonitatē:
ꝛ inhabita terram ꝛ paſceris in
diuitiis eius· Delectare ī dn̄o:
et dabit tibi peticiones cordis
tui· Reuela dn̄o viā tuā et ſpe=
ra in eo: ꝛ ipē faciet· Et educet
quaſi lumē iuſticiā tuā: ꝛ iudici=

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

um tuū tanq̄ȝ meridiē: ſubditꝰ
eſto dn̄o ⁊ ora eū. Noli emula-
ri in eo qui ꝓſperat in via ſua:
in hoīe faciēte iniuſticias. Deſi-
ne ab ira ⁊ derelinque furorē: no-
li emulari ut maligneris. Quō
q̄ malignant̄ exterminabūtur:
ſuſtinentes aūt dn̄m ipſi heredi-
tabūt terrā. Et adhuc puſillū
et nō erit peccator: et queres lo-
cum eius ⁊ nō īuenies. Māſue-
ti aūt hereditabūt terrā: et delec-
tabūtur in multitudine pacis.
Obſeruabit pc̄cor iuſtū: et ſtri-
debit ſup eum dentibȝ ſuis. Do-
minus aūt irridebit eū: qm̄ pro-
ſpicit q̄ veniet dies eiꝰ. Gladi-
um euaginauerūt pc̄cores: īten-
derūt arcū ſuū. Ut decipiāt pau-
perē et inopē: ut trucidēt rectos
corde. Gladiꝰ eoꝝ intret in cor-
da ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringat̄.
Melius eſt modicū iuſto: ſuper
diuitias pc̄corū multas. Quo-
niā brachia pc̄coꝝ cōterent̄: cō-
firmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit
dn̄s dies īmaculatoꝝ: ⁊ heredi-
tas eoꝝ in eternū erit. Non cō-
fundent̄ in tempore malo: et in
diebȝ famis ſaturabunt̄: quia
pc̄cores peribūt. Inimici vero
dn̄i mox ut honorificati fuerīt
et exaltati: deficiētes quēadmo-
dū fumꝰ deficiēt. Mutuabit̄ pec-
cator et non ſoluet: iuſtus aūt
miſeret̄ ⁊ tribuet. Quia benedi-
cētes ei hereditabūt terrā: male-
dicētes aūt ei diſperibūt. Apud
dn̄m greſſus hoīs dirigēt̄: ⁊ vi-
am eius volet. Cum ceciderit
nō collidet̄: quia dn̄s ſupponit
manū ſuā. Junior fui etenī ſe-
nui: et nō vidi iuſtū derelictum:
nec ſemen eius querēs panem.
Tota die miſeret̄ et cōmodat:
et ſemen illius in benedictione
erit. Declina a malo et fac bo-
nū: et inhabita in ſeculū ſeculi.
Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ nō
derelinquet ſanctos ſuos: ī eter-
nū ꝯſeruabunt̄. Iniuſti puni-
entur: et ſemen impioꝝ peribit.
Juſti aūt hereditabūt terrā: ⁊
inhabitabūt in ſeculū ſeculi ſu-
per eā. Os iuſti meditabit̄ ſapi-
entiā: et lingua eius loquet̄ iu-
diciū. Lex dei eius in corde ipiꝰ:
et nō ſupplātabūt̄ greſſus eiꝰ.
Conſiderat pc̄cor iuſtū: querit
⁊ mortificare eū. Dominꝰ aūt
nō derelinquet eum in manibȝ
eiꝰ: nec damnabit eū cū iudica-
bitur illi. Expecta dn̄m et cu-
ſtodi viā eius: et exaltabit te ut
hereditate capias terrā: cū peri-
erint pc̄cores videbis. Vidi im-
piū ſuperexaltatū: et eleuatū ſi-
cut cedros libani. Et trāſiui ⁊
ecce non erat: queſiui eū ⁊ non
eſt īuentus locus eiꝰ. Cuſtodi
innocentiā et vide equitatē: quo-
niā ſūt reliquie homī pacifico.

36, 37

fuit multitudo in cõmutationi-
bus eorũ. Poſuiſti nos oppro-
briũ vicinis nr̃is: ſubſannatio-
nem ⁊ deriſum hiis qui ſunt in
circuitu nr̃o. Poſuiſti nos ĩ ſi-
militudinẽ gẽtibꝫ: cõmotionẽ
capitis in ꝑplis. Tota die vere-
cundia mea cõtra me eſt: ⁊ con-
fuſio faciei mee cooꝑuit me. A
voce exprobrãtis ⁊ obloquẽtis:
a facie inimici ⁊ pſequẽtis. Hec
omĩa venerũt ſup nos nec ob-
liti ſumus te: ⁊ inique non egi-
mus in teſtamẽto tuo. Et nõ
receſſit retro cor nr̃m: et declina-
ſti ſemitas noſtras a via tua.
Quoniã humiliaſti nos in lo-
co afflictionis: et cooꝑuit nos
umbra mortis. Si obliti ſum⁹
nomẽ dei nr̃i: ⁊ ſi expãdim⁹ ma-
nus nr̃as ad deũ alienũ. Non-
ne deus requiret iſta: ipſe eñi no-
uit abſcondita cordis. Quoni-
am ꝓpter te mortificamur tota
die: eſtimati ſumus ſicut oues
occiſionis. Exſurge quare ob-
dormis dñe: exſurge et ne repel-
las in finẽ. Quare faciẽ tuam
auertis obliuiſceris inopie no-
ſtre: et tribulationis nr̃e. Quo-
niã humiliata ẽ in puluere aĩa
nr̃a: cõglutinatus eſt in t̃ra ven-
ter noſter. Exſurge dñe adiu-
ua nos: ⁊ redime nos ꝓpter no-
mẽ tuũ. In finẽ p hiis q̃ cõmuta-
buntur filiis chore ad intellectum
canticũ p dilc̃o.

Eructauit cor meũ v̾bũ bo-
nũ: dico ego opa mea re-
gi. Lingua mea calam⁹ ſcribe:
velociter ſcribẽtis. Specioſus
forma p̄ filiis hoĩm: diffuſa eſt
gracia ĩ labiis tuis: ꝓpterea be-
nedixit te deus in eternũ. Accin-
gere gladio tuo: ſup femur tu-
um potẽtiſſime. Specie tua et
pulcritudine tua: intende ꝓſpe-
re ꝓcede et regna. Propter ve-
ritatẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſticiã:
⁊ deducet te mirabilit̃ dextera tua.
Sagitte tue acute: ꝑpli ſub te
cadẽt in corda inimicoꝝ regis.
Sedes tua deus in ſeculũ ſecu-
li: virga directionis virga reg-
ni tui. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti
iniq̃tatem: ꝓpterea vnxit te deus
deus tuus oleo leticie pre cõſor-
tibus tuis. Mirra et gutta ⁊ ca-
ſia a veſtimẽtis tuis: a domibꝫ
eburneis ex quibꝫ delectauerũt
te filie regũ in honore tuo. A-
ſtitit regina a dextris tuis in veſ-
titu deaurato: circũdata varie-
tate. Audi filia et vide et ĩclina
aurem tuã: et obliuiſcere ꝑplm
tuũ et domũ pr̃is tui. Et cõcu-
piſcet rex decorẽ tuũ: qm̃ ipſe eſt
dñs deus tuus et adorabũt eũ.
Et filie tyri ĩ muneribꝫ: vultũ
tuũ deprecabũtur om̃es diuites
plebis. Omnis gloria ei⁹ filie
regis abintus: in fimbriis au-
reis circũamicta varietatibus.

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

Adducētur regi virgines post
eam: pxime eius afferētur tibi.
Afferētur in leticia et exultatio=
ne: adducent' in templū regis.
Pro patrib; tuis nati sunt tibi
filii: cōstitues eos pncipes sup
omnē terrā. Memores erūt nomi'
tui dn̄e: in omī generatione et
generatōne. Propterea pp̄li cō=
fitebunt' tibi in eternū et in secu
lū seculi. In finē chore filiis p
archanis ps. dd.

Deus noster refugiū et vir=
tus: adiutor in tribulatō=
nibus que invenerūt nos nimis
Propterea nō timebim⁹ dum
turbabit' terra: et trāsferent' mō=
tes in cor maris. Sonauerūt
et turbate sunt aque eo: cōtur
bati sunt mōtes in fortitudine
eius. Fluminis impetus letifi
cat ciuitatē dei: sanctificauit ta
bernaculū suū altissim⁹. Deus
in medio eius non cōmouebit':
adiuvabit eam deus mane di
luculo. Conturbate sunt gen
tes et īclinata sunt regna: dedit
vocem suā mota est terra. Do=
minus virtutū nobiscū: suscep=
tor noster deus iacob. Venite et
videte opa dn̄i que posuit pdi=
gia sup trā: auferēs bella usq;
ad finē terre. Arcum conteret et
confringet arma: et scuta cōbu
ret igni. Vacate et videte quoni=
am ego sū deus: exaltabor ī gē=
tib; et exaltabor in terra. Dn̄s
virtutū nobiscū: susceptor no=
ster de⁹ iacob. In finē p filiis cho
re ps dd.

Omnes gentes
plaudite manib;: iubila=
te deo ī voce exultatōnis. Quo=
niā dn̄s excelsus terribilis: rex
magn⁹ sup omnē terrā. Sub=
iecit pplos nobis: et gentes sub
pedib; nr̄is. Elegit nobis he=
reditatē suā: speciē iacob quā
dilexit. Ascendit de⁹ in iubilo:
et dn̄s ī voce tube. Psallite deo
nostro psallite: psallite regi no=
stro psallite. Quoniā rex oīs t=
re deus: psallite sapienter. Reg=
nabit deus sup gētes: de⁹ sedet
sup sedē sanctā suā. Principes
pplor cōgregati sunt cum deo
abraham: quā dii fortes tre ve=
hementer eleuati sunt. Ps canticu
filiis chore ij sabbati.

Magnus dn̄s et laudabilis
nimis: in ciuitate dei nr̄i ī
mōte sancto eius. Fundatur
exultatione univ'se terre: mons
syon latera aquilonis ciuitas
regis magni. Deus in domib;
ei⁹ cognoscet': cum suscipiet eā.
Quoniā ecce reges terre cōgre=
gati sunt: cōvenerūt in unum.
Ipsi videntes sic āmirati sunt:
cōturbati sunt cōmoti sunt: tre
mor apphendit eos. Ibi dolo=
res ut parturientis: in spiritu ve=
hementi conteres naues tharsis

increpatione tua deus iacob: dor
mitauerūt q̄ aſcenderūt equos.
Tu terribilis es et q̄s reſiſtet ti
bi ex tūc ira tua. De celo audi
tum feciſti iudiciū: terra tremuit ꝛ
quieuit. Cum exſurgeret in iudi
cium deus: ut ſaluos faceret om̄es
manſuetos terre. Quō̄ cogitatio
hominis cōfitebit̄ tibi: ꝛ reliquie co=
gitationis diem feſtū agēt tibi.
Vouete ꝛ reddite dn̄o deo vr̄o:
omnes q̄ in circuitu eius affertis
munera. Terribili ꝛ ei q̄ aufert
ſpiritū principū: terribili apud
omnes reges terre. In fine p idithun. ps asaph
Voce mea ad dn̄m clama
ui: voce mea ad deū ꝛ īten=
dit michi. In die tribulationis
mee deū exquiſiui manib; meis
nocte cōtra eū: et nō ſum decep=
tus. Renuit cōſolari aīa mea:
memor fui dei et delectat⁹ ſum:
et exercitat⁹ ſum et defecit ſpūs
meus. Anticipauerūt vigilias
oculi mei: turbatus ſum et nō
ſum locut⁹. Cogitaui dies an
tiquos: et ānos eternos ī mēte
habui. Et meditat⁹ ſum noc
te cum corde meo: et exercitabar
et ſcopebā ſpiritū meū. Nūq̄d
in eternū piciet deus: aut non
apponet ut complacitior ſit ad
huc. Aut in finē miſc̄diam ſuā
abſcindet: a generatione in gene
rationē. Et obliuiſcet̄ miſereri
deus: aut cōtinebit in ira ſua mi

ſericordias ſuas. Et dixi nunc
cepi: hec mutatio dextere excelſi.
Memor fui operum dn̄i: quia
memor ero ab initio mirabili
um tuorum. Et meditabor in
omnib; operibus tuis: ꝛ in ad=
inuentionib; tuis exercebor. De
us in ſancto via tua: quis deus
magnus ſicut de⁹ noſter: tu es
deus q̄ facis mirabilia. Notā
feciſti in ꝑplis virtutē tuā: rede=
miſti in brachio tuo ꝑplm̄ tuū:
filios iacob et ioſeph. Viderūt
te aque deus viderūt te aque et ti=
muerūt: et turbate ſunt abiſſi.
Multitudo ſonitus aquaꝝ: vo=
cem dederunt nubes. Etenī ſa
gitte tue tranſeūt: vox tonitrui
tui ī rota. Illuxerūt choruſca=
tiones tue orbi terre: cōmota ē
et cōtremuit terra. In mari via
tua ꝛ ſemite tue in aquis multis
et veſtigia tua nō cognoſcētur.
Deduxiſti ſicut oues ꝑplm tuū:
in manu moyſi et aaron. Intellcs aſaph.
Attendite ꝑple meus legem
meā: inclinate aurem ve
ſtrā in verba oris mei. Aperiā
ī parabolis os meum: loquar
propoſitiones ab initio. Quā
ta audiuim⁹ ꝛ cognouim⁹ ea:
et pr̄es nr̄i narrauerūt nobis.
Nō ſūt occultata a filijs eoꝝ:
in generatione altera. Narrā=
tes laudes dn̄i et virtutes eius:
et mirabilia eius que fecit. Et

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

ſuſcitauit teſtimoniū in iacob:
et legē poſuit in iſrł· Quanta
mandauit prib; nr̄is nota face-
re ea filijs ſuis: ut cognoſcat
generatio altera· Filij q̄ naſcē-
tur et exſurgēt: et narrabūt fili-
js ſuis· Et ponāt in deo ſpem
ſuā: et nō obliuiſcant̄ opm dei:
⁊ mādata eius exquirāt· Ne fi-
ant ſicut p̄res eorū: generatio
praua et exaſperās· Generati-
o que nō direxit cor ſuū: ⁊ non
eſt creditus cum deo ſpiritꝰ eiꝰ·
Filij effrem intendētes ⁊ mittē-
tes arcū: cōuerſi ſunt in die belli·
Non cuſtodierunt teſtamentū
dei: et in lege eius noluerūt am-
bulare· Et obliti ſunt benefac-
toꝝ eius: et mirabiliū eius que
oſtendit eis· Coram prib; eoꝝ
fecit mirabilia in terra egipti: ī
campo thaneos· Interrupit
mare et pduxit eos: et ſtatuit a-
quas quaſi in utre· Et dedux-
it eos in nube diei: ⁊ tota nocte
in illuminatōne ignis· Inter-
rupit petrā in heremo: et adaq̄-
uit eos uelut in abiſſo multa·
Et eduxit aquā de petra: et de-
duxit tāq̄ flumina aquas· Et
appoſuerunt adhuc peccare ei:
in irā excitauerunt excelſum in
inaquoſo· Et temptauerūt de-
um in cordib; ſuis: ut peterent
eſcas aiab; ſuis· Et male locu-
ti ſūt de deo: dixerūt nūquid po-

terit deꝰ parare mēſam in deſer-
to: Quoniā pcuſſit petram et
fluxerūt aque: et torrētes inun-
dauerūt· Nunquid et panem
poterit dare: aut parare mēſā
pplo ſuo: Ideo audiuit dn̄s et
diſtulit: et ignis accenſus eſt in
iacob: et ira aſcendit in iſrahel·
Quia nō crediderūt in deo: nec
ſperauerūt in ſalutari eiꝰ· Et
mādauit nubib; deſup: ⁊ ianu-
as celi apuit· Et pluit illis mā-
na ad māducandū: et panem
celi dedit eis· Panē angelorū
māducauit homo: cibaria miſ-
ſit eis in abundātiā· Tranſtu-
lit auſtrum de celo: ⁊ induxit in
uirtute ſua affricum· Et pluit
ſuper eos ſicut puluerē carnes:
et ſicut arenā maris uolatilia
pēnata· Et ceciderūt in medio
caſtroꝝ eoꝝ: circa tabernacula
eorū· Et māducauerūt et ſatu-
rati ſunt nimis: ⁊ deſiderium eo-
rum attulit eis: non ſunt frau-
dati a deſiderio ſuo· Adhuc eſce
eoꝝ erant in ore ipoꝝ: et ira dei
aſcendit ſuper eos· Et occidit
pingues eoꝝ: et electos iſrahel
impediuit: in omib; hijs pecca-
uerūt adhuc et nō crediderūt in
mirabilib; eius· Et defecerunt
in uanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eo-
rum cū feſtinatōne· Cum occi-
deret eos querebāt eū: et reuerte-
bant̄ ⁊ diluculo ueniebant ad

liata. Auerte faciē tuā a peccã-
tis meis: et oēs iniq̃tates me-
as dele. Cor mūdū crea in me
deus: spiritū rectū innoua in vi-
sceribus meis. Ne piciās me a
facie tua et spiritū sāctū tuū ne
auferas a me. Redde michi le-
ticiā salutaris tui: et spiritu prī-
cipali ɔfirma me. Docebo ini-
quos vias tuas: et impij ad te
cōuertent. Libera me de sāgui-
nib; deus deus salutis mee: ⁊ ex-
ultabit lĩgua mea iusticiā tuā.
Domine labia mea aperies: ⁊
os meū annūciabit laudē tuā.
Quoniā si voluisses sacrificiū
dedissem vtiq;: olocaustis non
delectaberis. Sacrificiū deo spi-
ritus ɔtribulatus: cor cōtritū ⁊
humiliatum deus nō despicies.
Benigne fac dn̄e in bona vo-
luntate tua syon: ut edificentur
muri ihr̄lm. Tunc acceptabis
sacrificiū iusticie oblaciones et
olocausta: tūc imponēt sup al-
tare tuū vitulos. In finē intellcīs
dd. cū venit ad eū doech ydume-
us et nunciauit sauli: venit dd
in domū abymelech.
41 Quid gloriaris in malicia:
qui potēs es in iniq̃tate?
Tota die iniusticiā cogitauit
lĩgua tua: sicut nouacula acu-
ta fecisti dolū. Dilexisti maliciā
sup benignitatē: iniq̃tatem ma-
gis q̃ loqui equitatē. Dilexisti
omnia verba p̄cipitationis: lin-
gua dolosa. Propterea deus destruet
te in finē: euellet te ⁊ emigrabit
te de tabernaculo tuo: et radicē
tuā de terra viuentiū. Videbūt
iusti et timebūt: ⁊ sup eum ride-
būt ⁊ dicēt: ecce homo q̄ nō po-
suit deū adiutorē suū. Sed spe-
rauit in multitudine diuiciaꝝ
suaꝝ: ⁊ p̄ualuit ī vanitate sua.
Ego autē sicut oliua fructifera
in domo dei: speraui in misericordia
dei in eternū et in seculū seculi.
Confitebor tibi in seculū q̄a fe-
cisti: et expectabo nomē tuum
q̄m bonū in cōspectu sanctoꝝ
tuoꝝ. In finē intellectus dd. p a
Dixit insipiēs maleth
in corde suo: non est
deus. Corrupti sūt
et abomīabiles fac-
ti sunt ī iniq̃tatib;: non est qui
faciat bonū. Deus de celo pro-
spexit sup filios hoīm: ut vide-
at si est intelligēs aut requirens
deū. Omnes declinauerūt simul
inutiles facti sunt: nō est q̄ faci-
at bonū nō est usq; ad vnum.
Nonne sciēt oēs q̄ opant̄ ini-
q̃tatem: q̄ deuorant plebē meā
ut cibū panis? Deū non inuo-
cauerūt: illic trepidauerūt timo-
re vbi nō fuit timor. Quoniā
deus dissipauit ossa eoꝝ q̄ ho-
minib; placēt: cōfusi sunt q̄m
deus spreuit eos. Quis dabit

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

ex ſyon ſalutare iſrł: cum ɔuer-
terit deꝰ captiuitatē plebis ſue
exultabit iacob ⁊ letabitur iſrł.
In finē in carminibꝫ intellectus dd.
cū veniſſent zyphei et dixiſſ-
53 ſent ſauli nōne dd abſcōditꝰ ē apud nos.
Deus ī noīe tuo ſaluū me
fac: et in virtute tua iudi-
ca me. Deus exaudi orationē
meā: auribꝫ percipe verba oris
mei. Quoniā alieni inſurrexe-
runt aduſum me: et fortes que-
ſierūt aīam meā: et nō ꝓpoſue-
rūt deū ante ɔſpectū ſuū. Ecce
eīn deus adiuuat me et dn̄s ſu-
ſceptor eſt aīe mee. Auerte ma-
la inimicis meis: et ī veritate tu-
a diſꝑde illos. Volūtarie ſacrifi-
cabo tibi: ⁊ ɔ̄fitebor nomī tuo
dn̄e qm̄ bonū ē. Quoniam ex
omī tribulatione eripuiſti me:
⁊ ſuꝑ inimicos meos deſpexit
oculus meus. In finē ī carminibꝫ
intellectus dd.
Exaudi deus
54 orationē meā: ⁊ ne deſpex-
eris deprecationē meā: intende
michi et exaudi me. Contriſta-
tus ſum in exercitatione meā: ⁊
ɔturbatus ſum a voce inimici
⁊ a tribulatione peccatoris. Quo-
niā declinauerunt in me iniq̄ta-
tes: ⁊ in ira moleſti erāt michi.
Cor meū ɔ̄turbatū eſt in me:
et formido mortis cecidit ſuper
me. Timor ⁊ tremor venerunt
ſuper me: ⁊ ɔ̄texerūt me tenebre.
Et dixi quis dabit pennas ſi-
cut columbe: et volabo ⁊ requi-
eſcam. Ecce elongaui fugiens
et mānſi in ſolitudine. Expecta-
ui eum qui ſaluū me fecit: a pu-
ſillaniitate ſpiritus et tempe-
ſtate. Precipita dn̄e diuide lin-
guas eorū: qm̄ vidi iniq̄tatem
et ɔtradictionē in ciuitate. Die
ac nocte circūdabit eam ſuper
muros eius iniq̄tas: et labor ī
medio eius ⁊ iniuſticia. Et nō
defecit de plateis eius: uſura et
dolus. Quoniā ſi inimicꝰ meꝰ
maledixiſſet michi: ſuſtinuiſſē
vtiqꝫ. Et ſi is qui oderat me ſu-
per me magna locutus fuiſſet:
abſcōdiſſem me forſitā ab eo.
Tu vō homo vnanimis: dux
meus et notꝰ meꝰ. Qui ſimul
mecū dulces capiebas cibos: ī
domo dei ambulauimꝰ cum cō-
ſenſu. Veniat mors ſuꝑ illos:
⁊ deſcendāt in infernū viuētes.
Quoniā nequicie in habitacu-
lis eorꝫ: in medio eorꝫ. Ego aūt
ad deum clamaui: ⁊ dn̄s ſalua-
uit me. Veſpere et mane ⁊ me-
ridie narrabo et annūciabo: ⁊
exaudiet vocē meā. Redimet ī
pace aīam meā ab hijs qui ap-
propīquant michi: qm̄ int multos
erāt mecū. Exaudiet dn̄s
⁊ humiliabit illos: qui eſt ante
ſecula. Non eīn ē illis cōmuta-
tio et nō timuerūt deū: extendit

re et oīa reptilia ī eis. Quo-
niā deus saluā faciet syon: ⁊ edi-
ficabūtur ciuitates iude. Et in-
habitabunt ibi: ⁊ hereditate ac-
quirēt eam. Et semen seruorū
eius possidebit eā: ⁊ qui diligūt
nomen eius habitabunt in ea.
In finē ps dd̄ in rememoracōe
q̄ saluū fecit eū dn̄s.
Deus in adiutoriū meū itē-
de: dn̄e ad adiuuādū me
festina. Confundant̄ et reuere-
antur: qui querunt aīam meā.
Auertant̄ retrorsum et erubes-
cant: qui volunt michi mala.
Auertant̄ statim et erubescētes
qui dicūt michi euge euge. Ex-
ultent ⁊ letent̄ in te oēs qui q̄-
rūt te: ⁊ dicāt semp̄ magnificet̄
dn̄s qui diligunt salutare tuū.
Ego vero egen⁹ ⁊ paup̄ sum:
deus adiuua me. Adiutor me-
us et liberator meus es tu: dn̄e
ne moreris. ps dd̄ filior̄ iona-
dab et priorū captiuor̄.
In te dn̄e speraui nō cōfundar ī
eternū: in iusticia tua libera me
⁊ eripe me. Inclina ad me au-
rem tuā: et salua me. Esto mi-
chi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū mu-
nitū ut saluū me facias. Quo-
niā firmamentū meū: et refugi-
um meū es tu. Deus me⁹ eripe
me de manu pc̄toris: et de ma-
nu cōtra legē agētis et iniqui.
Quoniā tu es paciētia mea do-
mine: dn̄e spes mea a iuuentu-
te mea. In te ꝯfirmat⁹ sum ex
vtero: de ventre mr̄is mee tu es
protector meus. In te cātatio
mea semp̄: tanq̄ȝ ꝓdigiū fact⁹
sum mlt̄is et tu adiutor fortis.
Repleat̄ os meū laude vt can-
tē glīam tuā: tota die magni-
tudinem tuā. Ne ꝓiicias me in
tempore senectutis: cum defecerit
virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mi-
chi: et q̄ custodiebāt aīam meā
cōsiliū fecerūt in vnū. Dicentes
deus dereliquit eum: ꝑsequimi-
ni et cōprehēdite eū: quia non est
qui eripiat. Deus ne elōgeris
a me: deus meus in auxiliū me-
um respice. Confūdant̄ et defi-
ciant detrahētes aīe mee: operi-
ant̄ ꝯfusione ⁊ pudore qui que-
rūt mala michi. Ego aūt sem-
per sperabo: et adiciā sup̄ oēm
laudē tuā. Os meū annūciabit
iusticiā tuam: tota die salutare
tuū. Quoniā nō cognoui litte-
raturā introibo in potenciā do-
mini: dn̄e memorabor iusticie
tue solius. Deus docuisti me a
iuuētute mea et usq̄ȝ nūc: pnū-
ciabo mirabilia tua. Et usq̄ȝ ī
senectā et seniū: deus ne dereliu-
quas me. Donec annūciē bra-
chiū tuū: generacioni omi que
vētura est. Potenciā tuā ⁊ iusti-
ciā tuā deus usq̄ȝ in altissima q̄

AD BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

feciſti magnalia: deus q̄s ſiͣlis ſit tibi: Quantas oſtendiſti mi-
chi tribulationes multas ⁊ ma-
las: et conūſus viuificaſti me:
et de abiſſis t̃re iterum reduxiſti
me. Multiplicaſti magnificēti-
am tuā: et cōuerſus cōſolatus
es me. Nam ⁊ ego cōfitebor ti-
bi in vaſis pſalmi veritatē tuā
deus: pſallā tibi in cythara ſan-
ctus iſrl'. Exultabūt labia me-
a cum cātauero tibi ⁊ aīa mea
quā redemiſti. Sed et lingua
mea tota die meditabitur iuſti-
ciā tuā: cum ꝯfuſi ⁊ reueriti fue-
rint qui querunt mala michi.

·71· Deus iudiciū In ſalomonē.
tuū regi da: ⁊ iuſticiā tuā
filio regis. Iudicare ꝑplm tu-
um ī iuſticia: et pauperes tuos
in iudicio. Suſcipiāt montes
pacē ꝑplo: ⁊ colles iuſticiā. Iu-
dicabit pauperes ꝑpli ⁊ ſaluoſ
faciet filios pauperū: ⁊ humili-
abit calūniatorē. Et ꝑmane-
bit cū ſole ⁊ ante lunā: in gene-
rationē et generationē. Deſcē-
det ſicut pluuia ī vellus: ⁊ ſicut
ſtillicidia ſtillātia ſup t̃rā. Ori-
etur ī diebꝫ eiꝰ iuſticia ⁊ abūdā-
tia pacis: donec auferat̃ luna.
Et dn̄abit̃ a mari uſqꝫ ad ma-
re: et a flumine uſqꝫ ad t̃minoſ
orbis terrarꝫ. Corā illo ꝓcidēt
ethiopes: et inimici eiꝰ terrā lin-
gent. Reges tharſis et inſule
munera offerēt: reges arabū et
ſaba dona adducēt. Et adora-
būt eū omēs reges: omēs gētes
ſeruiēt ei. Quia liberabit pau
perē a potēte: ⁊ pauperē cui nō
ērat adiutor. Parcet pauperi ⁊
inopi: et aīas pauperū ſaluas
faciet. Ex uſuris et iniq̄tate re-
dimet aīas eorꝫ: et honorabile
nomē eorū corā illo. Et viuet
et dabit̃ ei de auro arabie: et a-
dorabunt de ip̄o ſemꝑ: tota die
benedicēt ei. Erit firmamentū
in terra in ſummis mōtiū: ſup-
extollet̃ ſup libanū fructus eiꝰ:
et florebūt de ciuitate ſicut fenū
terre. Sit nomē eius benedictū
in ſecula: ante ſolē ꝑmanet no-
men eius. Et benedicent̃ in ip-
ſo omēs tribꝫ terre: omēs gētes
magnificabūt eū. Benedictuſ
dn̄s deus iſrl': q̄ facit mirabilia
ſolus. Et benedictū nomē ma-
ieſtatis eius in eternū: et replebi-
t̃ maieſtate eiꝰ oīs t̃ra: fiat fiat.
Defecerūt ympni dd̄ filij yeſſe.
Quā bonus Ps aſaph. ·72·
iſrl' deꝰ: hijs q̄ recto ſunt
corde. Mei aūt pene moti ſunt
pedes: pene effuſi ſunt greſſuſ
mei. Quia zelaui ſup iniquos:
pacem peccorꝫ vidēs. Quia nō ē
reſpectꝰ morti eorꝫ: et firmamē-
tum in plaga eorꝫ. In labore
hoīm nō ſunt: et cū hominibus
nō flagellabunt̃. Ideo tenuit